

LBRIS

We know
books

AGATHA CHRISTIE

O CRIMĂ ANUNȚATĂ

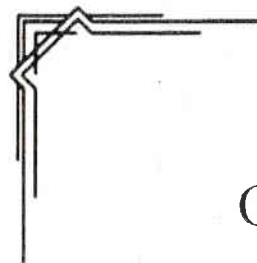
Traducere din limba engleză
MANUELA ZIPIȘI

LITERA
București

CUPRINS

Capitolul 1. Se anunță o crimă	7
Capitolul 2. Mic-dejun la Little Paddocks . . .	25
Capitolul 3. Ora 18.30	34
Capitolul 4. Hotelul Royal Spa	51
Capitolul 5. Domnișoara Blacklock și domnișoara Bunner	61
Capitolul 6. Julia, Mitzi și Patrick	76
Capitolul 7. Printre cei prezenți	87
Capitolul 8. Miss Marple intră în scenă . . .	106
Capitolul 9. Despre o ușă	126
Capitolul 10. Pip și Emma	137
Capitolul 11. Miss Marple vine la ceai	153
Capitolul 12. Dimineața în Chipping Cleghorn	160
Capitolul 13. Dimineața în Chipping Cleghorn (continuare)	175

Capitolul 14. O incursiune în trecut	194
Capitolul 15. <i>Delicious Death</i>	206
Capitolul 16. Inspectorul Craddock se întoarce	218
Capitolul 17. Albumul	227
Capitolul 18. Scrisorile	239
Capitolul 19. Reconstituirea crimei	257
Capitolul 20. Miss Marple lipsește	273
Capitolul 21. Trei femei	288
Capitolul 22. Adevărul	307
Capitolul 23. Seara la casa parohială	311
<i>Epilog</i>	343

CAPITOLUL 1

SE ANUNȚĂ O CRIMĂ

I

Între 7.30 și 8.30, în fiecare dimineață, cu excepția duminicilor, Johnnie Butt făcea turul satului Chipping Cleghorn pe bicicletă, fluierind strașnic printre dinți și oprindu-se în dreptul fiecărei case pentru a strecura în cutia poștală ziarele care fuseseră comandate de locatarii în cauză de la domnul Totman, proprietarul unei papetării de pe strada principală. Astfel, la colonel și la doamna Easterbrook aducea *The Times* și *Daily Graphic*; la doamna Swettenham lăsa *The Times* și *Daily Worker*, iar la domnișoara Hinchcliffe și domnișoara Murgatroyd, *Daily Telegraph* și *New Chronicle*; la domnișoara Blacklock lăsa *Telegraph*, *The Times* și *Daily Mail*.

La toate aceste adrese și, practic, la fiecare casă din Chipping Cleghorn, livra în fiecare vineri un exemplar din *North Benham News and Chipping Cleghorn Gazette*, cunoscut pur și simplu sub numele de *Gazeta*.

Așa că, vineri dimineața, după ce frunzăreau cotidienele, parcurgând în grabă principalele titluri, majoritatea locuitorilor din Chipping Cleghorn deschideau cu nerăbdare *Gazeta* și se cufundau în descifrarea știrilor locale.

Situație internațională critică! ONU se întrunește astăzi! Copoii sunt pe urmele asasinului dactilografei blonde! Trei mineri șomeri. 23 de morți în urma unei toxiinfecții alimentare la hotelul Seaside etc.

După o privire rapidă asupra rubricii „Correspondența” (unde puteai găsi toată savoarea animozităților și a vrajbelor vieții rurale), nouă din zece abonați dădeau la pagina de „Mica publicitate”. Aici puteai găsi, alandala, anunțuri de vânzări sau cumpărări, cereri frenetice de ajutor domestic, o groază de informații legate de câini, anunțuri referitoare la orătării și unelte de grădinărit și o sumedenie de alte informații care puteau stârni interesul locuitorilor micii comunități din Chipping Cleghorn.

Ziua de vineri, 29 octombrie, nu se abătu de la regulă.

II

Îndepărtându-și buclele grizonante de pe frunte, doamna Swettenham deschise *The Times*, aruncă

o privire plictisită în partea stângă a paginii din mijloc și trase concluzia că, dacă exista într-adevăr vreo știre interesantă în *The Times*, reușiseră s-o camufleze de minune; trecu apoi repede în revistă coloanele de nașteri, căsătorii și decese, oprindu-se puțin mai mult asupra celei din urmă, apoi, simțind că-și făcuse datoria, puse deoparte *The Times* și se năpusti nerăbdătoare asupra ziarului local: *Chipping Cleghorn Gazette*.

Când fiul ei, Edmund, intră în cameră câteva secunde mai târziu, doamna era deja absorbită de anunțurile de la „Mica publicitate”.

– Bună dimineața, dragă, spuse doamna Swettenham. Familia Smedley își vinde Daimlerul din 1935. E cam vechi, nu crezi?

Fiul mormăi ceva, își turnă o ceașcă de cafea, se servi cu două scrumbii afumate, după care se așeză la masă și deschise *Daily Worker*, pe care-l sprijini de coșul cu pâine prăjită.

– „Pui de pitbull”, citi cu voce tare doamna Swettenham. Chiar nu înțeleg cum se descurcă lumea cu mâncarea câinilor mari, în ziua de azi... Hm, Selina Lawrence caută iar un bucătar. I-aș spune că e o pierdere de timp să dai anunț în vremurile astea. Nici nu și-a trecut adresa, a lăsat doar numărul unei căsuțe poștale, iar așa ceva e etalon nerecomandabil, având în vedere că servitorii țin morțiș să știe unde merg. Le plac casele bune... „Dinți falși.” Nu-mi explic de ce dinții falși

sunt atât de populari. „Cel mai bun preț... Bulbi frumoși. Selecție specială.“ Nu par prea scumpi... Uite, o fată vrea „un serviciu interesant cu oportunități de călătorie“. Ce chestie! Cine nu și-ar dori să călătorească?... „Baseți“... Niciodată nu m-au atras baseții, și nu pentru că sunt nemțești, cred că am trecut peste problema asta, ci pur și simplu pentru că nu-mi spun nimic. Da, doamnă Finch?

Ușa se deschise, lăsând să se întrevadă capul și bustul unei femei încruntate, care purta o beretă veche de catifea.

- Bună dimineața, doamnă, răspunse femeia. Pot să strâng masa?

- Nu încă. N-am terminat, veni replica doamnei Swettenham. Încă n-am terminat, repetă aceasta insinuant.

Aruncând o privire către Edmund și ziarul lui, doamna Finch se retrase pufnind.

- Abia am început să mănânc, spuse Edmund, în timp ce mama lui remarcă:

- Mi-ar plăcea să nu mai citești ziarul acela oribil, Edmund. Doamna Finch urăște chestia asta.

- Nu văd care este legătura dintre convingerile mele politice și doamna Finch.

- Nici una, desigur, sublinie doamna Swettenham, având în vedere că tu nu ești un om al muncii. Tu nu muncești deloc.

- Nu e chiar așa, zise Edmund indignat. Scriu o carte.

- Eu vorbesc de muncă adevărată. Și să știi că trebuie să fim atenți cu doamna Finch. Dacă se supără pe noi și nu mai vrea să vină? Pe cine mai angajăm?

- Poți să dai anunț în *Gazetă*, replică Edmund zeflemitor.

- Tocmai ți-am spus că ar fi în zadar. În ziua de azi, dacă n-ai o fostă bonă care să se ocupe de întreaga gospodărie, ești cu adevărat pierdut!

- Și noi de ce n-avem o fostă bonă? Cât de neglijentă ai fost că nu mi-ai angajat una! Unde ți-a fost capul?

- Ai avut o doică, dragă.

- Câtă lipsă de prevedere, murmură Edmund.

Doamna Swettenham se cufundă încă o dată în rubrica de „Mica publicitate“.

- „Vând motor de secerătoare second-hand.“ Mă întreb... Doamne, ce preț!... Iar baseți... „Scrie-mi sau sună-mă urgent, Woggles!“ Ce porecle prostești mai au și oamenii... „Cocker spanieli?...“ Ți-o mai amintești pe draga de Susie, Edmund? Era atât de umană! Și înțelegea fiecare cuvântel... „Vând bufet Sheraton. Antichitate autentică. Doamna Lucas, Dayas Hali...“ Ce femeie mincinoasă! E Sheraton, pe naiba!

Doamna Swettenham strâmbă din nas, după care își continuă lectura:

- „Totul a fost o greșeală, iubito. Dragoste eternă. Vineri, ca de obicei. J...“ Presupun că au avut

o ceartă de îndrăgostiți sau crezi că e un cod al hoților?... *Bașeți din nou!* Sinceră să fiu, cred că lumea a luat-o un pic razna cu bașeții ăștia. Mai există și alți câini. Unchiul Simon, bunăoară, creștea terieri de Manchester. Ce ființe adorabile! Mie îmi plac câinii cu picioare... „Doamnă care pleacă în străinătate, vând două uniforme de marină...“ Nu tu preț, nu tu mărime... „Se anunță o căsătorie – nu, o crimă.“ Ce? Pe onoarea mea! Edmund, ascultă aici...

Vă anunțăm că o crimă va avea loc vineri, 29 octombrie, la Little Paddocks, la ora 18.30. Prietenii sunt invitați să participe.

- Ce lucru extraordinar! *Edmund!*
- Despre ce e vorba? bâigui Edmund ridicându-și ochii din ziarul lui.
- Vineri, 29 octombrie... E chiar azi.
- Ia să văd, spuse fiul smulgându-i ziarul.
- Dar ce poate să însemne asta? Întrebă doamna Swettenham extrem de curioasă.
- Edmund Swettenham își frecă nasul, șovăind.
- Cred că este vorba despre o petrecere. Ceva gen „Jocul morții“.
- Aha, făcu doamna Swettenham nelămurită. Oricum, invitația e destul de bizară, așa, strecurată la pagina de „Mica publicitate“. Și nici nu pare

stilul Letitiei Blacklock, care mi s-a părut întotdeauna o femeie cu capul pe umeri.

- Poate s-a lăsat influențată de tinerii care locuiesc cu ea.

- E prea din scurt. Azi... Crezi că ar trebui să mergem?

- Scrie: „Prietenii sunt invitați să participe“, sublinie fiul.

- După părerea mea, genul acesta de invitație ultramondenă n-are nici un haz, susținut cu tărie doamna Swettenham.

- Bine, mamă, nu-i nevoie să mergi.

- Așa e, aprobă doamna Swettenham.

Urmă o pauză.

- Mai mănânci și ultima felie de pâine prăjită, Edmund?

- Aveam impresia că pentru tine contează mai mult să mă hrănesc bine decât să-i spui lui' Baba-Cloanța că poate să strângă masa.

- Șșșt, dragă, o să te *audă*... Edmund, ce se întâmplă la un Joc al morții?

- Nu prea știu... Primești niște hârtiuțe sau ceva de genul ăsta... Nu, cred că le tragi dintr-o pălărie. Și cineva este victima, iar altcineva, detectivul. Apoi se stinge lumina și cineva te atinge pe umăr, iar tu țipi și cazii, prefăcându-te mort.

- Sună interesant.

- Probabil va fi plictisitor. Eu nu merg.

- Prostii, Edmund! zise doamna Swettenham hotărâtă. Eu mă duc, iar tu vii cu mine. Am stabilit!

III

- Archie, își strigă doamna Easterbrook soțul, ia ascultă puțin!

Colonelul Easterbrook nici n-o băgă în seamă, pentru că era deja prins și enervat de articolul pe care-l citea în *The Times*.

- Problema ăstora e că nu știu absolut nimic despre India. N-au nici cea mai vagă idee.

- Știu, dragă, știu.

- Dacă aveau habar, n-ar mai fi scris asemenea aberații.

- Da, dragă, ai dreptate. Archie, fii atent!

Vă anunțăm că o crimă va avea loc vineri, 29 octombrie, la Little Paddocks, la ora 18.30. Prietenii sunt invitați să participe.

Se opri triumfătoare. Colonelul îi aruncă o privire indulgentă, însă fără prea mult interes.

- „Jocul morții“, zise el.

- Al

- Despre asta e vorba. Dacă stau să mă gândesc, se relaxă el puțin, poate fi o distracție pe cinste, dar numai în cazul în care e abordat cum trebuie. Trebuie să fie bine organizat de cineva care știe

cum să tragă sforile. O persoană este criminalul, dar nimeni nu știe cine. Lumina se stinge. Asasinul își alege victima, care trebuie să numere până la 20 înainte să țipe. Apoi intră în scenă persoana care a fost desemnată detectiv. Începe ancheta. Toată lumea e interogată, se verifică alibiurile și se încearcă descoperirea criminalului. Da, e un joc bun - dacă detectivul se pricepe cât de cât să facă treaba poliției.

- Așa cum te pricepi tu, Archie, care te-ai ocupat de toate acele cazuri interesante din districtul tău.

Colonelul Easterbrook zâmbi indulgent și își răsuca satisfăcut mustața.

- Da, Laura, îmi place să cred că le-aș putea da câteva indicii pentru prinderea asasinului, zise el îndreptându-și umerii.

- Domnișoara Blacklock ar fi trebuit să te roage s-o ajuți la pregătirea jocului.

Colonelul tuși înfundat.

- Ei, o are pe copila aia răzgâiată care locuiește cu ea. Bănuiesc că a fost ideea ei. Îi este nepoată, nu? Totuși, destul de ciudată forma asta de a strecura anunțul în ziar.

- Era la rubrica de „Mica publicitate“. Și când te gândești că era cât pe ce să n-o vedem! Mie mi se pare o invitație, tu ce zici, Archie?

- Halal invitație! Dar îți spun că pe mine pot să nu conteze.

- O, Archie! Îl rugă doamna Easterbrook pe un ton pițigăiat.

- E prea pe ultima sută de metri. Poate aveam treabă.

- Dar nu ai nici o treabă, nu-i așa, dragule? insinuă doamna Easterbrook coborându-și vocea. Și-apoi, gândește-te, Archie, trebuie să mergi chiar și numai pentru a o ajuta pe biata domnișoara Blacklock. Sunt sigură că se bazează pe tine ca totul să fie un succes. Având în vedere că tu știi atât de multe despre munca de polițist și toate procedurile alea complicate... O să fie un fiasco dacă nu mergi. Și, în definitiv, nu uita că trebuie să fii un bun vecin.

Doamna Easterbrook își scutură părul blond artificial și-și deschise larg ochii albaștri.

- Păi, dacă pui problema așa, Laura...

Colonelul Easterbrook își răsuci din nou mustața sură și își privi micuța și drăgălașa soție cu indulgență. Doamna Easterbrook era cu 30 de ani mai tânără decât soțul ei.

- Dacă pui problema așa... repetă el.

- Cred că e de datoria ta, Archie, zise doamna Easterbrook solemn.

IV

Chipping Cleghorn Gazette era livrată și la Boulders, unde locuiau domnișoara Hinchcliffe

și domnișoara Murgatroyd, în trei căsuțe pitorești care alcătuiau o mare gospodărie.

- Hinch?

- Ce-i, Murgatroyd?

- Unde ești?

- La găini.

- Aha.

Pășind în vârful picioarelor prin iarba udă, domnișoara Amy Murgatroyd se apropie de prietena ei. Cea din urmă, înveșmântată în pantaloni marinărești de catifea și cu tunică soldățească, era preocupată să arunce mâncare într-un bazin dezgustător care fumega, plin de coji de cartofi fierți și resturi de varză. Își întoarse capul tuns scurt, băiețește, către prietena ei, cu o mină extenuată.

Domnișoara Murgatroyd, grăsuță și simpatică, purta o fustă de tweed în carouri și un pulover lălău, albastru strălucitor. Părul grizonant și creț ca un cuib de pasăre îi era răvășit și abia mai putea răsufla.

- În *Gazetă*, gâfâi ea, ascultă, ce poate însemna asta?

Vă anunțăm că o crimă va avea loc vineri, 29 octombrie, la Little Paddocks, la ora 18.30. Prietenii sunt invitați să participe.

Termină de citit cu răsuflarea tăiată, așteptând o părere avizată.

- O tâmpenie, zise domnișoara Hinchcliffe.

- Da, dar ce anume înseamnă?

- Înseamnă că o să se lase cu băutura, în tot cazul!

- Crezi că e un fel de invitație?

- O să aflăm despre ce e vorba la fața locului, zise domnișoara Hinchcliffe. Oricum, mă aștept la niște vin de proastă calitate. Ar fi mai bine să ieși de pe iarbă, Murgatroyd. Ești în papuci de casă și ți s-au udat learcă.

- Of!

Domnișoara Murgatroyd își privi cu milă picioarele.

- Câte ouă avem azi?

- Șapte. Găina asta blestemată clocește încă. Trebuie s-o duc la cooperativă.

- Ciudat mod de a aborda problema, nu crezi? o întrebă Amy Murgatroyd, revenind la anunțul din *Gazetă*, pe un ton meditativ.

Dar prietena ei avea o fire aspră și neînduplecată. Era concentrată asupra problemei orătăniilor recalcitrante și nici un anunț din ziar, oricât de enigmatic ar fi fost, nu-i putea distra atenția. Lipăi cu greu prin noroi și apucă o găină pestriță. Se auzi un cârâit indignat.

- Prefer de o mie de ori rațele, zise domnișoara Hinchcliffe. Mult mai puțină bătaie de cap.

V

- Colosal! exclamă doamna Harmon, peste masă, către soțul ei, reverendul Julian Harmon. Va fi o crimă la domnișoara Blacklock.

- O crimă? răspunse soțul ușor mirat. Când?

- Azi după-amiază, la ora 18.30. Ce ghinion, dragul meu, tu trebuie să te pregătești pentru confirmare la ora aia. Mare păcat, având în vedere cât de mult iubești tu crimele!

- Habar n-am despre ce vorbești, Bunch!

Doamna Harmon, ale cărei rotunjimi îi atrăseră de timpuriu porecla de Bunch¹, înlocuindu-i numele de botez, Diana, îi întinse reverendului ziarul peste masă.

- Citește! E acolo, printre anunțurile despre plane și cele despre dinți.

- Ce anunț ieșit din comun!

- Nu-i așa? aprobă Bunch veselă. N-ai zice că domnișoara Blacklock se dă în vânt după crime și jocuri. Probabil au convins-o frații Simmons, deși aș fi zis că Julia Simmons găsește crimele cam fără haz. Oricum se va întâmpla, și cred că e păcat că nu vei fi prezent. Mă voi duce eu și-ți voi povesti tot, deși o să cam fie pierdere de vreme, pentru că mie nu-mi plac jocurile care se întâmplă pe întuneric. Îmi dau fiori și sper că nu voi fi eu aleasă victimă. Dacă îmi pune cineva mâna pe umăr

¹ Umflătica (n.tr.)